

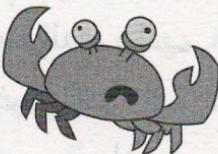
ماهی
پاچ گندمی من

لہ زامبیں شد
دُم بالہ

مو اھارا
العام فیاض

فصل ا

جاده‌ی دراز و پیچ پیچی

وقتی پشت ماشین بابام نشستیم، صورت پرادیپ حتی از چشم‌های زامبی‌وار فرانکی هم سبزتر شده بود. هر بار که بابا سر پیچ‌های تند ویراژ می‌داد، صورت او سبزتر می‌شد. بابا از قبل جایی را برای تعطیلات، گرفته بود و حالا داشتیم به آنجا می‌رفتیم. معمولاً کسانی که به تعطیلات خفن تابستانی می‌رفتند، فقط این‌ها بودند: بابای من، مارک یعنی برادر بزرگ‌هی دانشمند خبیث من، بابای پرادیپ و سنج که برادر بزرگ‌هی پرادیپ است و مخ کامپیوتر. ولی امسال سنج به اردوی کلاس کامپیوتر رفته بود و بابا برای اولین‌بار به من و پرادیپ گفت که دیگر آنقدر بزرگ شده‌ایم که می‌توانیم همراهشان به تعطیلات برویم. از این بهتر نمی‌شد! هیچ چیز نمی‌توانست حال خوب این

